

ပုံစံလှပနှင့်အေး

ရွှန်းလဲ့လို့သာလိုက်ပါ၊
မေ့မျက်ဝန်းလဲသော်တာ

လုံခြုံစေ့ထား

ဝ နှိ ချိ . အိ နှိ : ဝ နှိ ခြ ခြ

(၁)

နှစ်နှစ်တာနီးပါး ခွဲခွာသွားခဲ့သော အရပ်ဒေသသို့ ခြူးခြူးသာ ပြန်လည်ခြေချမိပါပြီ။ တစ်သက်တာလုံး ရင်းနှီးနေထိုင်ခဲ့သော အရပ်ဒေသလေးက နွေးထွေးမှုကို ပေးလိုက်ပါသည်။ ။

ရီဝေသော မျက်ဝန်းအစုံနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေဝဲကြည့်ပြီး ခြူးခြူးသာက ဖြည်းလေးသော ခြေလှမ်းတွေနှင့် လှမ်းလာခဲ့သည်။ ။

တိတ်ဆိတ်နေသော လမ်းသွယ်လေးအတိုင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း ဝင်လာရင်း ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းစိတ် နောင်တရစိတ်များ ဆူဝေနေသည်။ ။

"ဖေဖေမေတ္တာကို စော်ကားမိခဲ့တဲ့ ခြူးကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဖေဖေရယ်"

လှမ်းမြင်နေရသော ခြံဝန်းနှင့် တိုက်အိမ်လေးဆီသို့ အကြည့်ကို ပို့ရင်း နှေးကွေးလွန်းသော ခြေလှမ်းတွေဖြင့် လျှောက်လာသည်။ ။

"အမိုက်မခြူး ဖေဖေကို ရင်မဆိုင်ရဲလို့ ခြံရှေ့ကပဲ ဖေဖေတို့ အိမ်ကို လာကြည့်နေပါပြီ"

နောင်တတွေ၊ ကြေကွဲမှုတွေရင်မှာ တနင့်တပိုးပိုက်ထွေးပြီး ခြူးခြူးသာက ခြေလှမ်း လေးလေးတွေ အားယူပြီး လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။ မဖိတ်ခေါ်ရဘဲနှင့် ဝမ်းနည်းလျှင် အလိုလို ရောက်လာသော နောင်တမျက်ရည်များ သူမရဲ့ ရှုန်းလက်သော မျက်ဝန်းနက်နက်လေးမှာ ဝေ့သီ လာသည်။ ။

အမြင်တွေ ဝေဝါးပြီးလှမ်းနေသော ခြေလှမ်းတွေပင် ဟန်ချက်ပျက်
လာသည်။ ။ ရုတ်တရက် ခြံထဲမှ ထွက်လာသော ကားကို မရှောင်တိမ်းနိုင်ဘဲ
မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး တိုးသည်။ ။

ခပ်နှေးနှေးထွက်လာသောကားက ဘရိတ်အုပ်လိုက်ခြင်းနှင့် အတူ
ကားမောင်းလာသူရဲ့ မျက်ဝန်းအစုံက အံ့သြမှုဖြင့် ပြူးဝိုင်းနေသည်။ ။ ရ
ပ်ရည်သားနားသော အသက်ငါးဆယ်ကျော်အရွယ် လူသန့်သန့်က
ခြူးခြူးသာကို တအံ့တသြကြည့်ပြီး ကားစက်ကိုသတ်ကာ ကားပေါ်မှ
အမြန် ဆင်းသည်။ ။

ခြူးခြူးသာက ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသူကို မျက်ရည်အဝိုင်းသားနှင့်
ကြည့်နေသည်။ ။ သူမရဲ့ မျက်နှာမှာ ကြေကွဲ နောင်တရမှုတွေ စွန်းထင်း
နေသည်။ ။

"သမီးကြီး၊ သမီးကြီး ခြူးခြူးသာ"

ထိုသူက ခြူးခြူးသာရဲ့ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ကြင်နာစွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆို့
ဆို့နှစ်နှစ်ကြီး ခေါ်သည်။ ။

"ဖေ-ဖေဖေ"

ခြူးခြူးသာက ဖခင် ဦးသာမြင့်ရဲ့ မျက်နှာကို
မျက်ရည်များကြားကကြည့်ပြီး အက်ကွဲ တုန်ယင်နေသော အသံဖြင့်
ခေါ်သည်။ ။

"သမီးကြီးရယ်"

ဦးသာမြင့်က ရင်ခွင်ထဲသို့တိုးဝင်လာသော သမီးကြီးကို
ရင်ခွင်ထဲမှာ ဖက်တွယ်ထား လိုက်သည်။ ။

"သမီးကြီးရယ် နေနိုင်လိုက်တာကွယ်"

ဦးသာမြင့်ရဲ့ အသံက အပြစ်တင်သံထက် ကြေကွဲဟန်တွေ ပေါက်
နေသည်။ ။

"တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခဲ့တဲ့ ခြူးကို ခွင့်လွှတ်ပါဖေဖေရယ်"

"ကဲ-သမီး အိမ်ကျမှ ပြောမယ် ကားပေါ်တက်"

သမီးဖြစ်သူကို ကားဆီသို့ခေါ်လာပြီး တံခါးဖွင့်ပေးသည်။ ။ ခြူးခြူး
သာကို ကားပေါ်တင်ပြီး ခြံထဲသို့ ကားကို နောက်ပြန်ဆုတ်ကာ ဝင်လာ
သည်။ ။

ခြူးခြူးသာကို ကားတံခါးဖွင့်ပေးပြီး ဦးသာမြင့်က အလွန်နစ်လိုဖွယ်
ကောင်းသော အပြုံးနှင့် ကြိုဆိုသည်။ ။

"နွေးထွေးတဲ့ ဖေဖေအိမ်က သမီးကို ကြိုဆိုပါတယ်ကွယ်"

ခွင့်လွှတ်တတ်ပြီး သားသမီးအပေါ် အမြဲ မပြောင်းမလဲရှိနေသော မိ
ဘမေတ္တာကို ပြစ်မှား မိသည့် အတွက် ခြူးခြူးသာ လွန်စွာစိတ်ထိခိုက်
သွားသည်။ ။

နှစ်နှစ်နီးပါးအတွင်းမှာ မပြောင်းမလဲရှိနေသော ဧည့်ခန်း၏ မြင်ကွ
င်းက ခြူးခြူးသာကို နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုလိုက်သည်။ ။

"သမီးကြည့်ရတာ ပိန်သွားတယ်ကွယ်၊ နေမှ ကောင်းရဲ့ လား"

"ကောင်းပါတယ်၊ ဖေဖေလဲပိန်သွားတယ်နော်၊ နေရောကောင်းရဲ့
လားဟင်"

"ကောင်းပါတယ်၊ သမီးကြီးအတွက် စိတ်ပူနေရတာတော့
အမြဲပဲပေါ့ကွယ်"

ဖခင်ရဲ့ စကားကြောင့် ခြူးခြူးသာ လွန်စွာနောင်တရမိသည်။ ။

အမှားကြီးမှားမှုအတွက် စိတ်ထဲမှာ ထိထိခိုက်ခိုက်ကြီး ခံစားရသည်။ ပိ
န်သွားသောဖခင်ကိုကြည့်ပြီး ခြူးခြူးသာက ဝမ်းနည်းစွာ ငိုမိသည်။ ဖခင်
ရဲ့ အနားသို့ စွေခနဲရောက်သွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်ထိုင်ချကာ ဖခင်ရဲ့ ခူး
ပေါ်မှာ မျက်နှာမှောက်လျက် ငိုချလိုက်သည်။

"ဖေဖေအပေါ်မှာ ပြစ်မှားစော်ကားခဲ့တဲ့ သမီးဆိုးကို ဖေဖေခွင့်လွှတ်
နိုင်ခဲ့တယ်နော်"

"တောင်းစုတ်ပလုတ်စုတ်သာ ပစ်ရိုးရှိပါတယ်ကွယ်။ မိဘက သား
သမီးကို ပစ်ရိုးထုံးစံ မရှိပါဘူး"

ခြူးခြူးသာရဲ့ နွယ်ခက်ပျော့ပျောင်းနေသော ဆံကေသာကို ကြင်နာ
စွာ ပွတ်သပ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ဦးသာမြင့်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ တမ်းတနေ
သော သမီးကြီး သူ့ထံပြန်လာ၍ အလွန်အမင်း ဝမ်းသာနေသည်။

"သမီးကြီးမှာ ဘာအထုပ်အပိုးမှ မတွေ့ပါလား။ အိမ်ကိုပြန်လာတာ
မှ ဟုတ်ရဲ့ လားကွယ်"

ခြူးခြူးသာနှင့် အတူ စလင်းဘတ်လေးတစ်လုံးကိုသာ တွေ့မြင်လို
က်ရ၍ ဦးသာမြင့်က စိုးရိမ်စွာမေးသည်။

"ဟိုတယ်မှာ သမီးထားခဲ့တယ်ဖေဖေ"

"ဘာလို့ လဲကွယ်"

"မှန်တာပြောရရင် ဖေဖေ သမီးကို လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး လို့
ထင်ပြီး ဟိုတယ်မှာ နေတာပါ။ အိမ်ကိုလွမ်းလွန်းလို့ လမ်းကနေ ချောင်း
ပြီး လာကြည့်ရင်း ဖေဖေနဲ့ ဆုံလိုက်တာပါ"

"ဖြစ်ရလေသမီးရယ်"

ခန့်ချောနေသော ဖခင်ရဲ့ မျက်နှာမှာ ပူဆွေးမှုအရေးအကြောင်းတွေ ထင်နေသည် ကို ခြူးခြူးသာက စိတ်မကောင်းစွာတွေ့ရှိနေပါသည်။ ။

"ဒါနဲ့ မြူးမြူးရောဖေဖေ"

"အပြင်သွားတယ် သမီး၊ မြူးမြူးကလဲ ခုတလော ဆိုးလာတယ်။ ဖေ ဖေစကားကို သိပ်ပြီး နားမထောင်ချင်ဘူး"

"ခြူးသိပ်မိုက်ခဲ့တယ်နော်ဖေဖေ၊ မြူးလေး ခုလိုဖြစ်တာ ခြူးက ရှေ့ ကနေ မိုက်ပြခဲ့တာကိုး"

သူမရဲ့ အမှားများကို ခြူးခြူးသာကသိပြီးရင်း သိနေပါပြီ။

"ဒါနဲ့ သမီးက ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်လဲ"

"ရောက်တာနှစ်ရက်ရှိပါပြီ။ အလုပ်ကိစ္စတွေရှိနေလို့ ဒီနေ့မှ ပဲ အိမ် ဘက်လှည့်နိုင်ခဲ့တာပါ"

"အလုပ်ကိစ္စတွေ ဟုတ်လားသမီး"

"ဟုတ်ပါတယ်ဖေဖေ၊ စင်ကာပူက ကုမ္ပဏီခွဲက ဒီမှာ ရှိပါတယ်၊ ခြူး ကို ဒီကိုပြောင်းပေး လိုက်တော့ အလုပ်အတွက်က အဆင်ပြေပါတယ်"

"ဟုတ်လား၊ ဒါဆို သမီးက မြန်မာပြည်မှာ ပဲနေတော့မှာ ပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ်ဖေဖေ၊ အမိမြန်မာပြည်နဲ့ ဖေဖေရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကို ခြူး အပြီးပြန်လာခဲ့တာပါ။ ဖေဖေလက်ခံမယ် မဟုတ်လားဟင်"

"ဘယ့်နှယ်ပြောလိုက်တာလဲ သမီးရယ်၊ နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ သမီး အိမ်ပြန်လာဖို့ ဖေဖေက မျှော်နေရတာပါကွယ်"

ကြည်နူးမျက်ရည်များကြားကနေ ဖခင်ကို ခြူးခြူးသာက ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗေဗေ၊ ခြူး အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ဧည့်ခန်းထဲမှ စကားပြောသံတွေကြား၍ ဦးသာမြင့်ရဲ့ ထမင်းချက် အိမ်ထောင်သိမ်း ဒေါ်ကြည်က ကုပ်ကုပ်လေး ထွက်ကြည့်သည် ။ ဦးသာမြင့်ရဲ့ ခြေထောက်ရင်းမှာ ထိုင်နေသော ခြူးခြူးသာကိုမြင်ပြီး အံ့သြဝမ်းသာနေသည် ။

"ခြူးလေး"

ဒေါ်ကြည်ရဲ့ ခေါ်သံကြားပြီး ခြူးခြူးသာက ဝမ်းသာစွာ လှမ်းကြည့်သည် ။

"ဟင်-အမေကြည် ဒီမှာ ရှိသေးတယ်နော်"

ပြေးထ လာပြီး ဒေါ်ကြည်ရဲ့ ပခုံးကို ဝမ်းသာအားရ ဖက်လိုက်သည် ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက သူမတို့ ကို မိခင်ရင်းတစ်ယောက်လို ဒေါ်ကြည်က ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့သည် မဟုတ်လား။

"ခြူးလေးပြန် လာပြီနော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ ခြူးလေးရယ်၊ ခြူးလေး ထွက်သွားကတည်းက နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ အမေကြည် မျှော်နေတာပါကွယ်"

ဒေါ်ကြည်က မျက်ရည်စမ်းစမ်းနှင့် ပြောသည် ။ ဒေါ်ကြည်ရဲ့ ကိုယ်ကို တင်းတင်းဖက်ပြီး ခြူးခြူးသာ ငိုနေပါသည် ။

"ခြူးလေး၊ အပြီးပြန်လာတာပါနော်"

"ဟုတ်ပါတယ် အမေကြည်၊ ခြူးအပြီးပြန်လာတာပါ၊ နောက်ကို ဘယ်တော့မှ အမေကြည်တို့၊ ဗေဗေတို့ နဲ့ မခွဲတော့ပါဘူး"

"ဝမ်းသာလိုက်တာ သမီးရယ်"

ဒေါ်ကြည်ထံမှ နေ ဖခင်အနားဆီသို့ ခြူးခြူးသာက ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။

"ခုလို ဖေဖေတို့ ခြူးကိုခွင့်လွှတ်ပြီး နွေးနွေးထွေးထွေး ကြိုဆိုတာ ခြူး အရမ်းဝမ်းသာတာပဲ၊ ခြူးထင်ထားတာထက် ဖေဖေတို့ က ခြူးအပေါ် ခွင့်လွှတ်ကြတယ် ချစ်ကြတယ်နော်"

"မိဘနဲ့ သားသမီးပဲကွယ်၊ ရန်သူတွေမှ မဟုတ်ဘဲ၊ စိတ်ဆိုးတုန်းခဏ ပြောကြတာပေါ့ကွယ်"

"မိဘရဲ့ မေတ္တာရိပ်က ဘယ်အရိပ်နဲ့ မှ မတူဘူးဆိုတာ ခြူး ကောင်းကောင်း သိခဲ့ပါပြီ"

"ကဲ- သမီး၊ ဟိုတယ်က အထုပ်အပိုးတွေ သွားယူကြရအောင်"

"ဖေဖေ အလုပ်မသွားတော့ဘူးလား"

"ဒီနေ့မသွားတော့ဘူးလေ၊ သမီးလေးရဲ့ ကိစ္စ လုပ်စရာရှိတာ လိုက်လုပ်ပေးမယ်"

ထိုအချိန်မှာ အိမ်ရှေ့မှ တင်လာသော ခြေသံကို ကြားရသည်။ ။

"မြူး လာပြီထင်တယ်"

ဦးသာမြင့်က ခြူးခြူးသာကို လှမ်းပြောသည်။ ။ ထင်သည့် အတိုင်း ဧည့်ခန်းအတွင်းသို့ မြူးမြူးသာက သူ့ရဲ့ ပင်ကိုပုံစံလေးအတိုင်း ပြေးဝင်လာသည်။ ။

"ဟင်"

ခြူးခြူးသာကိုတွေ့စဉ်ခိုက်မှ ဦး ပြေးလာသော သူမရဲ့ ခြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲ ရပ်သွားသည်။ ။ ခြူးခြူးသာကို ပါးစပ်လေး အဟောင်းသားနှင့်

လက်ညှိုးထိုးလိုက်သည်။ ။

"မမခြူး"

"ဟုတ်ပါတယ် မြူးလေးရယ်၊ အိမ်ပြေးမကြီး ခြူးပါ"

"မမခြူး အိမ်ကို တကယ်ပြန် လာပြီပေါ့နော်"

"ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်"

ပြေးပြီး တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တင်းတင်းပြီး ပွေ့ဖက်လိုက်သည်။ ။ ဝမ်းသာမျက်ရည် များ ကိုယ်စီနှင့် ပါ။

"မမခြူး တကယ်နေနိုင်တယ်။ အိမ်ကို စာလဲမရေး ဖုန်းလဲမဆက်နဲ့"
"

"စာနှစ်စောင်ရေးတယ်လေ။ မြူးဆီကတစ်စောင်ပဲ ပြန်လာတယ်။ ပြီးတော့ ဖုန်းဆက်တော့ လဲ မြူးက ကောင်းကောင်း စကားမပြောတော့ မမခြူးက နောက်ထပ် မဆက်ရဲတော့ဘူးပေါ့"

"မြူးစာရေးပျင်းတာ မမခြူးသိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် စာမပြန်တာလေ၊ ပြီးတော့ မမခြူး ဖုန်းဆက်တဲ့ နေ့က မြူး ဖေဖေနဲ့ စိတ်ကောက်လို့ ပါ"

မြူးမြူးသာက သူမရဲ့ ပင်ကိုဟန်အတိုင်း စုစုပူပူလေးနှင့် ပြောသည်။
"

"ပြီးတော့ မမခြူးပေးထားတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကို မြူးဆက်ပါသေးတယ်။ မမခြူး မရှိဘူး ဆိုတဲ့ အဖြေကိုပဲရတယ်။"

"မမခြူး အိမ်ပြောင်းသွားပြီး မြူးတို့ ကို မဆက်သွယ်ဘူးကွယ်၊ မမကို စိတ်ဆိုးနေ တယ်ထင်ပြီး မဆက်သွယ်တော့တာပါ"

ဦးသာမြင့်နှင့် ဒေါ်ကြည်က ညီအစ်မနှစ်ယောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ်

ပိ စကားပြောနိုင်စေရန် ရှောင်ထွက်သွားသည်။ ။

"မမခြူး ထွက်သွားပြီး ဖေဖေ တော်တော်စိတ်ထိခိုက်သွားတယ် သိလား၊ နေမကောင်း တောင် ဖြစ်လိုက်သေးတယ်"

"ဟုတ်လား၊ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ"

"မမခြူး၊ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာတော့ဘူးထင်နေတာ။ ခု ဖေဖေက ဘာပြောလဲဟင်"

"အိမ်ကိုပြန်လာနေရမယ်တဲ့ ၊ ဖေဖေ ဒါလောက် ခွင့်လွှတ်သဘောထားကြီးလိမ့်မယ်လို့ မမ မထင်ထားခဲ့ဘူး"

"ဒါဆို သားအဖတွေ ပိ(စ်)ဖြစ်သွားပြီပေါ့"

"ဟုတ်တယ်မြူး၊ ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေး ရလိုက်ပါပြီ"

"ဝမ်းသာပါတယ် မမခြူးရယ်"

"မြူးလေး ခု ဘယ်အတန်းရောက်ပြီလဲ"

"အီးမေဂျာနဲ့ ဒုတိယနှစ် အောင်ပြီးပြီလေ၊ ကျောင်းပိတ်ထားလို့ နားနေတာ"

"ကျောင်းပိတ်ထားတုန်း ဘာလုပ်လဲ"

"အလုပ်ရှာနေတာလေ။ ရပြီ နောက်အပတ်ဆိုရင် အလုပ်ဆင်းရတော့မယ်"

"ဟုတ်လား၊ ဘယ်မှာ "

"အရောင်းပြခန်းတစ်ခုမှာ "

မြူးမြူးသာက ခြူးခြူးသာရဲ့ မျက်နှာကို စေ့ငုစွာ ကြည့်သည်။ ။

"အလုပ်အကြောင်း အသာထားပါဦး၊ မမခြူးက အိမ်ကို တကယ်ပြန်လာနေမှာ လား"

"နေမှာ ပေါ့"

"ဒါဆို ဝမ်းသာစရာပေါ့၊ မမခြူးမရှိတော့ ဖေဖေက မြူးတစ်ယောက်တည်းကို မျက်စိဒေါက်ထောက်ကြည့်ပြီး နေရတာ ကျဉ်းကျပ်လိုက်တာ၊ အရမ်း ချုပ်ချယ်တယ်သိလား"

"မမလို မြူးလေးဖြစ်သွားမှာ စိုးလို့ နေမှာ ပေါ့ကွယ်"

"ဖေဖေ အဲလိုလုပ်တော့ မမခြူးလို မြူး အိမ်ကထွက်ပြေးချင်အောင် လုပ်နေတာနဲ့ တူနေတယ်"

မြူးမြူးသာစကားကြောင့် ခြူးခြူးသာ မျက်လုံးပြူးရပြန်သည် ။ သူမလို မြူးမြူးသာ အတုခိုးပြီး လိုက်လုပ်မှာ စိုးရိမ်သွားသည် ။ သူမလို မလုပ်ရန် မြူးမြူးသာကို ဆုံးမချင်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်ကိုက အပြစ်တွေ ဗရပွနှင့် ပါလား။

"ခြူးရေ သွားစို့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ဖေဖေ"

ဖခင်က ဧည့်ခန်းဝမှ လှမ်းခေါ်သည် ။

"မမခြူးတို့ ဘယ်သွားမလို့ လဲ"

"ဟိုတယ်က မမပစ္စည်းတွေ သွားယူမလို့ လေ"

"မြူးလဲလိုက်မယ်ဖေဖေ"

"လိုက်ခဲ့လေ"

ဦးသာမြင့်ကို ဌာနဆိုင်ရာက ပေးထားသောကားနှင့် သားအဖသုံး

ယောက် ထွက်ခဲ့ကြသည် ။ မြူးမြူးသာက တစ်လမ်းလုံး လေပေါလာသည် ။

သူမရဲ့ အမေးအမြန်းကို ခြူးခြူးသာက ဒိုင်ခံဖြေနေသည် ။ ခြူးခြူးသာ ပြန်ရောက်လာ သည် ကို ဦးသာမြင့်က အလွန်ဝမ်းသာနေသည် ။ ခုတလော မြူးမြူးသာကို သူ ထိန်းရသိပ်ခက်နေ သည် ။

ခြူးခြူးသာက မြူးမြူးသာ လိမ္မာရေးခြားရှိအောင် ကူညီပြီး ဆုံးမသွန်သင်ပေးမည်လို့ ယုံကြည်နေသည် ။ ခြူးခြူးသာသည် အပျံတတ်ခါစမှာ ဖခင်ရဲ့ ရင်ခွင်ကို ခြေစုံကန်ပြီး ထွက်သွား ခဲ့သည် ။

ယခု နောင်တတွေနှင့် ပြန်လာခြင်းသည် ဦးသာမြင့်အတွက် ကျေနပ်စရာတွေပါ။ ခြူးခြူးသာမှာ သင်ခန်းစာတွေ အပြည့်ရခဲ့သည် လို့ ယုံကြည်သည် ။

(၂)

မြူးမြူးသာတည်းခိုသော ဟိုတယ်သို့သွားပြီး သူမ၏ ပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းလာခဲ့ သည် ။

"ဘယ်သွားစရာရှိသေးလဲ သမီးမြူး"

"သွားစရာမရှိတော့ပါဘူး"

"ဒါဆို အိမ်ပြန်မယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါဖေဖေ"

"မမမြူး ပြန်လာတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ဖေကြီးက ဘာမှ မကျွေးဘူး လား"

"သမီးမြူးက ဘာစားချင်လို့ လဲ"

မြူးမြူးသာက ဆင်ဖြူတော်မှီပြီး ကြံစုပ်ချင်သောအကြံကို ဦးသာမြင့်က ကောင်းကောင်း ကြီးသဘောပေါက်ပြီး အလိုက်တသိ မေးသည် ။

"ဒီလိုလုပ်မယ်လေ၊ ညစာကို အပြင်ထွက်စားကြမယ်၊ မြူးကြိုက်တဲ့ ဆိုင်မှာ မမမြူး ကျွေးမယ်"

"ဒါ သိပ်ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ပဲ"

ဦးသာမြင့်က ကားကို အိမ်ဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည် ။ အိမ်ပြန်ရော

က်တော့ ဒေါ်ကြည်က ထမင်းပွဲအသင့်နှင့် စောင့်နေသည် ။ အပြင်မှာ မစားဖြစ်သည့် အတွက် ခြူးခြူးသာ ကျေနပ် သွားသည် ။

သူတို့ သာ မနက်စာထမင်း မစားလျှင် ဒေါ်ကြည်တစ်ယောက် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားမှာ အသေအချာပါ။

"အမေကြည် ဘာတွေချက်ထားလဲ"

"ဒီနေ့ အိမ်မှာ ကြက်သားဟင်းရယ်၊ ငါးပိကြော်ရယ်၊ မြင်းခွာရွက်သုပ် အတို့ အမြှုပ်နဲ့ ပေါ့ကွယ်၊ သမီးခြူးပြန်လာလို့ ရေခဲသေတ္တာထဲက နောက်နေ့အတွက် ကြက်သားကို ထုတ်ပြီး ပြုတ်ကြော်လုပ်လိုက်တယ်လေ"

"ကြည့် - အမေကြည်တို့ များ မြူးအတွက်ဆို သတိမရဘူး၊ မမခြူးအတွက်များ ဆိုရင် ပျာနေတာပဲ"

မြူးမြူးသာက မလိုတမာစိတ်လေးနှင့် မကျေမနပ်ပြောသည် ။

"မြူးလေးရယ် စိတ်မကောက်ပါနဲ့ ၊ ခြူးက အကြာကြီးခွဲပြီး ဒီနေ့မှ အိမ်ပြန်ရောက်လာတာ မဟုတ်လား"

"မမခြူးတို့ များ အခွင့်အရေးတွေရလို့ မြူးတောင် အားကျလှပါပြီ၊ အိမ်ကထွက်ပြေးကြည့်ဦး မှ ထင်တယ်"

မြူးမြူးသာက အမြဲပင် စကားကို မဆင်မခြင်ပြောတတ်သည် ။ ရွတ်နောက်နောက်ပြောလိုက်သော စကားက ခြူးခြူးသာကို စူးခနဲ နာကျင်သွားစေသည် ။ ခြူးခြူးသာရဲ့ မျက်နှာက ကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည် ။

"မြူးလေးရယ်၊ ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ"

ဒေါ်ကြည်က မဝံ့မရဲနှင့် ဟန့်တားလိုက်သည် ။ သည် တော့မှ

မြူးမြူးသာက အထိန်း အကွပ်မဲ့သော စကားများကို ရပ်လိုက်သည်။ ။

"ကဲ-သမီးတို့ ထမင်းစားကြရအောင်"

နှစ်နှစ်နီးပါး ဆုံစည်းမှုမရှိသော ထမင်းပိုင်းမှာ သားအဖသုံးယောက် ထမင်းလက်ဆုံစားကြ သည် ။ ဒေါ်ကြည်ရဲ့ လက်ရာတွေနှင့် ဝေးခဲ့သော ခြူးခြူးသာက အရသာရှိသော ထမင်းဟင်းကို မြိန်ရှက်စွာ စားသည် ။

"စားလို့ ကောင်းလားခြူးလေး"

"သိပ်ကောင်းပါတယ်။ အမေကြည်ရဲ့ လက်ရာတွေနဲ့ ခြူး ဝေးခဲ့တာ လဲ ကြာပြီလေ"

"မမခြူးကို မေးရဦးမယ်"

"ဘာများ လဲမြူး"

"မမခြူးရဲ့ အလုပ်က နှစ်နှစ်ကန်ထရိုက်ဆိုပြီး အခု ဘယ်လိုဖြစ်လာ တာလဲ"

"ဟုတ်တယ် မြူးရေ၊ ခုတစ်နှစ်နဲ့ ရှစ်လအကြာမှာ မမခြူးက ဒီကိုပြောင်းလာတာလေ"

"အဲလို ပြောင်းလို့ ရလား"

"ရအောင်လုပ်ခဲ့ရတာပေါ့ကွယ်"

စင်ကာပူတွင် နှစ်နှစ်နေမည်ပြောပြီး နှစ်မပြည့်ခင် ရုတ်တရက် ခြူးခြူးသာ ဘာလို့ ပြန်လာ ရသည် ကို မြူးမြူးသာက တွေးသည် ။

"သမီးမြူးရယ်၊ ခုလို သမီးခြူး စောစောပြန်လာတော့ ပိုမကောင်းဘူး လား၊ ဖေဖေက ဖေဖေ သမီးတွေကို မျက်စိကွယ်ရာမှာ လုံးဝနေစေချင် တာ မဟုတ်ဘူး ကွယ့်"

"အထူးသဖြင့် မမခြူးကိုမဟုတ်လား ဖေကြီး"

"ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲကွယ်၊ သားသမီးချင်း အကုန်တူတူပေါ့ကွယ်၊ အားလုံးကို ဖေဖေက ချစ်တာပါ"

ဖခင်ရဲ့ စကားကို မြူးမြူးသာက လုံးဝမယုံကြည်ပါ။ သူမထက် ဖခင်က ခြူးခြူးသာကို ပိုချစ် ပို၍ အရေးပေးသည် လို့ ထင်သည် ။ ထိုစိတ်ဖြင့် ခြူးခြူးသာအပေါ်မှာ မနာလိုဝန်တိုစိတ်လေး ဖြစ်မိသည် က အမှန်ပါ။

"ဖေကြီးတို့ များ နော်၊ မမခြူး ပြန်လာတာကို လုံးဝမဆုတ် အပြင် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ကြီး ကြိုဆိုနေတယ်၊ ငါသာ အဲလိုလုပ်ရင် ဖေကြီးက ခွင့်လွှတ်ပါ့မလား၊ မမခြူးကိုကြည့်ရတာ နည်းနည်းပိန်သွားပြီး မျက်နှာကလဲ ညှိုးလွန်းတယ်၊ ဘယ်လိုပြဿနာတွေနဲ့ ကြုံခဲ့ရလဲမသိဘူး"

ငယ်ငယ်ကတည်းက ခပ်ဆိုးဆိုးလေး မြူးမြူးသာက ခြူးခြူးသာအကြောင်းကို မကျေမနပ် နှင့် တွေးသည် ။ ခြူးခြူးသာသည် သူမနှင့် တစ်အူအုံဆင်း ညီအစ်မရင်းမို့ ချစ်သော်လည်း ဖခင်က ခြူးခြူးသာကို ပိုချစ်သည် ဆိုပြီး မနာလိုဝန်တိုစိတ်က ငယ်ငယ်ကတည်းက ရှိခဲ့သည် ။ ထိုစိတ်က ကြီးလာသော်လည်း ပျောက်သွားခြင်းမရှိပါ။

"ကဲ-သမီးတို့ နှစ်ယောက် စကားပြောကြဦး၊ ဖေဖေ အပြင်ခဏ ထွက်ဦးမယ်"

"ညနေ ထမင်းစားအမိပြန်လာနော်ဖေဖေ၊ ခြူးတို့ လေးယောက် အပြင်မှာ ထွက်စားမယ်"

"ကောင်းပြီ သမီးခြူး"

ဦးသာမြင့်က အပြင်ပြန်ထွက်သွားသည် ။ ခြူးခြူးသာ အိမ်ပြန်လာ

သည့် အတွက် အလွန် ဝမ်းသာနေသည်။ သမီးကြီးအတွက် လှမ်းပြီး ပူရသော ရင်တွင်းပူလည်း အတော်အတန် ငြိမ်းသွား သည်။

ဒေါ်ကြည်အား ခြူးခြားသာက ထမင်းဝိုင်းကို ကူပြီး သိမ်းပေးသည်။
" မြူးမြူးသာက ထုံးစံ အတိုင်း ဘာတစ်ခုကိုမျှ ဝင်မလုပ်ဘဲ ထိုင်ပြီး လေပစ်နေသည်။ "

"သမီးခြူးရဲ့ အရင်အခန်းကိုပဲ အမေကြည် ရှင်းပေးမယ်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ခြူး ကူလုပ်ပါ့မယ် အမေကြည်"

"စင်ကာပူမှာ ခြူးလေး စမတ်ကျကျနေခဲ့ရမှာ ပဲနော်"

"ရတဲ့ လခနဲ့ မျှတအောင်နေရတာ သိပ်ပြီး စမတ်မကျနိုင်ပါဘူး အမေကြည်ရယ်"

"ဒါနဲ့ မမခြူး ပိုက်ဆံစုမိခဲ့လားဟင်"

"အတော်အသင့် ပါပါတယ်ကွယ်"

"ဒီမှာ ဘာတွေဆက်လုပ်မယ် စိတ်ကူးလဲဟင်"

"ဟိုက ကုမ္ပဏီခွဲ ဒီမှာ ရှိတယ်လေ။ အဲဒီက အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ရမယ်။ မနွေကပဲ ဒီက ကိုယ်စားလှယ်နဲ့ သွားတွေ့သေးတယ်"

"ဟုတ်လား၊ ကိုယ်စားလှယ်က မြန်မာပဲလား"

"မြန်မာပါ၊ ဦးခန့်မော်ဦးတဲ့ ၊ သူ့ကိုမတွေ့ခဲ့ရသေးဘူး၊ သူ့လက်ထောက်နဲ့ ပဲ တွေ့ခဲ့တယ်"

"မမခြူးတို့ က ဟန်ကျလိုက်တာနော်"

"မြူးလေးလဲ ဟန်ကျမှာ ပါ"

"အခုအရောင်းဆိုက ဆိုးတော့မဆိုးပါဘူး။ လခသုံးထောင်တော့ ရပါရဲ့ ၊ မြူးရဲ့ အဝတ်စား ဖိုး၊ လမ်းစရိတ်၊ မုန့်ဖိုးကို သိပ်ပြီး မကာမိပါဘူး"

"ကျောင်းပိတ်တုန်း ခဏဝင်လုပ်တာပဲကွယ် ဒါလောက်ရတာ မဆိုးပါဘူး"

ပန်းကန်များ ဆေးကြော သိမ်းဆည်းပြီး၍ အခန်းရှင်းရေးကို ဒေါ်ကြည်က ဆော်သြသည် ။

"ကဲ-ခြူးလေးရေ၊ အခန်းသွားရှင်းကြရအောင်"

"ဟုတ်ကဲ့အမေကြည်"

"မြူးခဏအိပ်လိုက်ဦးမယ်၊ ပြီးမှ စကားပြောမယ်နော် မမခြူး"

"မြူးအတွက်ဝယ်လာတဲ့ လက်ဆောင်တွေ မကြည့်တော့ဘူးလား"

"ဟင်-မမခြူးက ဝယ်လာလို့ လား"

"ဝယ်လာတာပေါ့"

"ဒါဆိုကြည့်မယ်"

"ကဲလာ၊ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ပဲ မမခြူး ထုတ်ပေးမယ်"

ခရီးဆောင်သေတ္တာရဲ့ သော့ကို ခြူးခြူးသာက ဖွင့်လိုက်သည် ။ အတွင်းက ပလတ်စတိတ် အိတ်များ နှင့် ရှိနေသော ပစ္စည်းများကို ထုတ်သည် ။ မြူးမြူးသာက မျက်ဝန်းတောက်တောက် လေးနှင့် လက်ဆောင်တွေကို မျှော်လင့်တကြီး စောင့်မျှော်နေသည် ။

"ရော့-ဒီမှာ အဲဒီနှစ်ထုပ်စလုံး မြူးအတွက်ပဲ"

"ဘာတွေလဲဟင်"

"ဖွင့်ကြည့်လေ"

မြူးမြူးသာက သိချင်ဇောနှင့် အလျင်စလို ဖွင့်ကြည့်သည်။ စပို့ရှပ် လှလှလေးများ ၊ အင်္ကျီစ၊ အလှကုန်ပစ္စည်းများကိုတွေ့ပြီး ပျော်နေသည်။ ။

"ဟယ်-မမခြူးက မြူးအကြိုက်ကို သိတတ်လိုက်တာ"

"ငယ်ငယ်ကတည်းက အတူတူနေလာတဲ့ ညီအစ်မရင်းတွေပဲကွယ်"

"မြူးအခန်းထဲကို ယူသွားလိုက်မယ်နော်"

"ယူသွားလေ"

မြူးမြူးသာက အထုပ်အပိုးတွေကိုပိုက်ပြီး ခုန်ပေါက်မြူးထူးစွာနှင့် ထွက်သွားသည်။ ။ ခြူးခြူးသာက ညီမဖြစ်သူကို ပြီးပြီးကြည့်ကျန်ရစ်ခဲ့ သည်။ ။

"မြူးလေးက ကလေးစိတ်မကုန်သေးဘူးနော်"

"ဆိုးတယ်၊ အဖေကိုလဲ ထော်လော်ကန့်လန့်လုပ်တယ်၊ ပြီးတော့ ခြူး ကိုလဲ ခြေရာ တိုင်းတယ်"

ခြူးခြူးသာကို ပိုချစ်သော ဒေါ်ကြည်က မြူးမြူးသာကို အာမနာတမ်း ဝေဖန်လိုက်သည်။ ။ ဖခင်ကို ကလန်ကဆန်လုပ်သည် ဆို သော စကားကို ခြူးခြူးသာက ပြည့်ပြည့်ဝဝ လက်မခံလိုက်ပါ။

မြူးမြူးသာရဲ့ တကယ့်အခြေအနေအမှန်ကို ဒေါ်ကြည်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်ခြင်း ပါ။ ။ ခြူးခြူးသာ ဖခင်နှင့် အတိုက်အခံပြုပြီး အိမ်မှ ထွက်သွားသည့် အဖြစ်ကို မြူးမြူးသာက ကောင်းကောင်း ကြီးအသုံးချနေသည် ကို ဒေါ်ကြည် တွေ့မြင်နေရသည် လေ။

"ဒီမှာ အမေကြည့်အတွက်လဲ ခြူးက လက်ဆောင်ဝယ်ခဲ့ပါသေးတယ်နော်"

ခြူးခြူးသာက ချစ်စရာ မျက်နှာပေးလေးနှင့် ဒေါ်ကြည်ကိုမေးလေးဆက်ပြီး ပြောသည် ။ ခြူးခြူးသာကို သိပ်ချစ်သော ဒေါ်ကြည်က ခြူးခြူးသာရဲ့ မေးလေးကို ချစ်စနိုး ညှစ်လိုက်သည် ။

"ကဲ-ဖွင့်ကြည့်ပါဦး"

ဒေါ်ကြည်က ခြူးခြူးသာ ပေးလာသော ကျွတ်ကျွတ်အိတ်ကို ဖွင့်ပြီးကြည့်သည် ။ အဝတ် အစားများ နှင့် ချောကလက်ကို တွေ့ရသည် ။

"ဟယ်-အများကြီးပါလား"

"အဲဒါတွေကို ချုပ်ဝတ်နော်အမေကြည်"

"ချစ်တူမလေးပေးတာပဲ ဝတ်ရမှာ ပေါ့ကွယ်"

ဒေါ်ကြည်က ခြူးခြူးသာပေးသော လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကို တယုတယ ရင်ခွင်မှာ ပိုက်လိုက်သည် ။

"ကဲ-အခန်းသွားရှင်းကြရအောင်"

"ဟုတ်ကဲ့ အမေကြည်"

ခြူးခြူးသာ နေခဲ့သောအခန်းကိုပဲ ရှင်းကြသည် ။ ခြူးခြူးသာက ယခင်နေခဲ့သော အခန်းကို ပြန်နေချင်သည် ။ နှစ်ယောက်သား တံမြက်စည်းလှည်း၊ ဖုန်ခါ ကြမ်းတိုက်နှင့် ဒရစပ် အလုပ်ကို လုပ်နေကြသည် ။

"ခြူးလေးမရှိတဲ့ အချိန် အမေကြည်က ဒီအခန်းလေးကိုပဲ ကြည့်ပြီး အလွမ်းဖြေနေရတာ ပါကွယ်"

"နေ့စဉ်နဲ့ အမျှ ဒီအိမ်၊ ဒီမိသားစုကို ခြူး လွမ်းနေ၊ တမ်းတနေတယ် ဆိုရင် အမေကြည် ယုံမှာ လားဟင်"

"ယုံပါတယ်ကွယ်"

"အင်း-ဖေဖေကတော့ ယုံချင်မှ ယုံမှာ နော်"

"မပြောတတ်ပါဘူးကွယ်"

"ခြူးက ဖေဖေကို အတိုက်အခံလုပ်ပြီး ဒီအိမ်ကို စွန့်ပစ်သွားတာ မ ဟုတ်လား"

ခြူးခြူးသာက ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နှင့် ပြောတော့ ဒေါ်ကြည်က စိတ်မ ကောင်းပါ။ ခြူးခြူးသာ ရဲ့ ပခုံးတွေကိုဖက်ပြီး နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။ ။

"ကဲပါ ခြူးလေးရယ်၊ ဒါတွေ မေ့ထားလိုက်ကြရအောင်နော်။ ဒီနေ့ ကစပြီး ဒီအိမ်ကြီးက မင်္ဂလာအပေါင်း ပျော်ရွှင်စရာအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံ တဲ့ သီရိဂေဟာလို့ မှတ်လိုက်ကြရအောင်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေကြည်"

"ခြူးလေး ညစာ ဘာစားမလဲ"

"မချက်နဲ့ တော့လေ၊ ညစာတစ်အိမ်လုံး အပြင်ထွက်စားကြမှာ "

"အမေကြည် အိမ်စောင့်နေခဲ့ပါ့မယ်"

"ဟာ-အားလုံးသွားမှာ ပါဆို၊ အိမ်ကို သော့ခတ်ခဲ့မယ်လေ"

"ကောင်းပါပြီခြူးရယ်"

ခြူးခြူးသာကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ကြည်က အပြီးတွေ ချုံအီနေအောင် ပြုံး လိုက်သည်။ ။

(၃)

ခြူးခြူးသာက အခန်းထဲမှာ ခဏနားနေသည် ။ အိပ်ရာပေါ်လှဲကာ မျက်နှာကြက်ဖြူဖြူကို မော့ကြည့်နေရင်းကနေ အတွေးတွေ ခေါင်းထဲမှာ စုံနေသည် ။

"အင်း- ငါထင်သလို ဖေဖေက ငါ့ကို စိတ်မဆိုးပါလား။ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ ဝမ်းသာအားရ လက်ခံတယ်နော်၊ ဖေဖေ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တယ်၊ နောက်ကို ဘယ်တော့မှ ဖေဖေစိတ်ဆင်းရဲရ မယ့် အလုပ်မျိုး မလုပ်တော့ဘူး"

"ဖေဖေက ရုပ်နည်းနည်းကျသွားတယ်၊ သိပ်ပြီး ရွှင်ရွှင်လန်းလန်းမ ရှိဘူး၊ တစ်စုံတစ်ခုကို ဖေဖေ သောကရောက်နေသလိုပဲ"

"တကယ်တော့ ဖေဖေကျေးဇူးတွေက ငါတို့ ဆပ်လို့ မကုန်ပါလား။ ဖေဖေက သားသမီးကို သိပ်ပြီး ငဲ့ညှာတဲ့ ဖခင်ကောင်းတစ်ယောက်ပဲ"

ခြူးခြူးသာရဲ့ အတွေးများ ၊ သူမတို့ ရဲ့ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကအဖြစ် များ ဆီသို့ ရုတ်ခနဲ ရောက်သွားသည် ။

သူမရဲ့ အသက်ခုနစ်နှစ်။ မြူးမြူးသာရဲ့ အသက်ငါးနှစ်မှာ အလွန်ကြေကွဲစရာကောင်းသော မိသားစုရဲ့ ပြဿနာကြီးကို ဦးသာမြင့် က ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည် ။

ဦးသာမြင့်နှင့် ဒေါ်လီလီသည် မိဘများ ပေးစား၍

အိမ်ထောင်ကျခဲ့ကြသော်လည်း ဦးသာမြင့်သည် ဒေါ်လီလီကို မေတ္တာမျှ ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ။ ဒေါ်လီလီကို မေတ္တာရှိ၍ မိဘတွေကို ပူဆာသဖြင့် မိဘ ချင်း သဘောတူပြီး ဒေါ်လီလီနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်။ ။ ချစ်သူရှိနှင့် ပြီးသား ဒေါ်လီလီက မိဘများကို မလွန်ဆန်နိုင်သည် ကတစ်ကြောင်း၊ ချစ်သူက ရေခြား မြေခြား တိုင်းတစ်ပါးမှာ ရောက်ရှိနေသည် ကတစ်ကြောင်း မလွဲမရှောင်သာဘဲ ဦးသာမြင့်ကို လက်ထပ်ခဲ့ ရသည်။ ။

မချစ်မနှစ်သက်သော ဦးသာမြင့်ကို လက်ထပ်ယူခဲ့ရပေမယ့် ဒေါ်လီ လီက ယောက်ျား အပေါ်မှာ မယားဝတ္တရားငါးပါးနှင့် အညီ မိန်းမကော င်း ပီသစွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ ။ ထွန်းကားလာသော သမီးနှစ်ယောက်ကိုလည်း မိခင်ကောင်းပီသစွာ ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက်သွန်သင်ပေးခဲ့သ ည်။ ။

သာယာချမ်းမြေ့သော မိသားစုဘဝလေးထဲမှာ ခြူးခြူးသာတို့ ကြီးပြ င်းလာခဲ့ရသည်။ ။ သည် လိုနှင့် တစ်နေ့မှာ မမျှော်လင့်သော ကံကြမ္မာဆိုးကြီးက ဦးသာမြင့်အိမ်မှာ ဝင်ရောက် မွေနှောက် လိုက်ပါ တော့သည်။ ။

ကလေးတွေအတွက် မြို့ထဲဈေးဝယ်ထွက်ပြီး ပြန်လာသော ဒေါ်လီ လီကို အပြန်လမ်းမှာ ၎င်းစီးလာသော အငှားကားကို အခြားကားက တို က်မိကာ ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားသည်။ ။ ဇနီးမယားကို သိပ်ချစ် သော ဦးသာမြင့်ရဲ့ ကမ္ဘာကြီး ရုတ်တရက် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာကွဲအက် သွားပါ တော့သည်။ ။

ထိုစဉ်ကတည်းက အိမ်မှာ ရှိနေသော ဒေါ်ကြည်မှာ လူးလူးလိမ့်လိမ့် ခံစားနေရသော မိသားစု ကိုကြည့်ပြီး ထပ်တူထပ်မျှ ခံစားနေရသည်။ ။ အမိမဲ့သမီးလေးနှစ်ယောက်ကိုလည်း တစ်သက်လုံး ပြုစုစောင့်ရှုဓာတ်

သွားမည်ဆိုသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချသည် ။ အခြား ဘယ်အိမ်ကိုမှ မပြောင်းဘဲ ဦးသာမြင့်တို့ နှင့် သာနေရန် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။

ဦးသာမြင့်ရဲ့ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုတွေ ဒေါ်လီလီနှင့် အတူ ပါသွားသည် ။ ဒေါ်လီလီ ဆုံးပါးပြီး နောက် အထီးကျန်ဦးသာမြင့်မှာ စိတ်ထောင်းလို့ ကိုယ်ကြေခဲ့သည် ။ သမီးနှစ်ယောက်ကြောင့် သာ ဘဝ ကို ရှင်သန်ရပ်တည်နေနိုင်ခဲ့သည် ။

အမိမဲ့သမီးနှစ်ယောက်ကို မိခင်လိုတစ်မျိုး၊ ဖခင်လိုတစ်သွယ် ချစ်အားပိုခဲ့ရသည် ။ သမီးနှစ်ယောက်ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နှင့် ပျိုးထောင်နေရ၍ အရွယ်ကောင်းမှာ မုဆိုးဖိုဖြစ်ခဲ့ သော်လည်း နောက်အိမ်ထောင်ပြုရန် လုံးဝ မေ့နေခဲ့သည် ။

သမီးနှစ်ယောက်စလုံး ပျက်စီးသွားမှာ လမ်းကြောင်းချွတ်ချော်သွားမှာ ကို စိုးရိမ်ပြီး လိုအပ်သည် ထက်ပိုသော ချုပ်ချယ်မှုကို ဦးသာမြင့်က ပြုလုပ်ခဲ့သည် ။ အဖေတစ်ယောက်က သမီး တွေကို ထိန်းကျောင်းရသည် မို့ မိခင်တစ်ယောက်လို စင်းလုံးချော အဆင်မပြေလှပါ။

ဒေါ်ကြည်က ချက်ရေးပြုတ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းရေးကိုသာ ကျွမ်းကျင်သော်လည်း အပျိုပေါက်မိန်းမပျိုလေးတွေကို ဘယ်လိုကိုင်တွယ်ရမှန်း မသိပါ။

ဦးသာမြင့်သည် ညွှန်ကြားရေးမှူးတစ်ယောက်မို့ အိမ်မှာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သင့်သင့်တင့်တင့် ရှိသော်လည်း လူချမ်းသာမဟုတ်ပါ။ သို့သော် သမီးနှစ်ယောက်ကို လူတန်းစေ့အောင်တော့ ထားနိုင်ပါသည် ။

သမီးနှစ်ယောက်သည် နှစ်နှစ်ကြီး နှစ်နှစ်ငယ်ဖြစ်ပေမယ့် ခြူးခြူးသာက ပိုပြီး အတွေး အခေါ် ရင့်သန်သည် ။ ဘဝကို သည် အတိုင်း ရေစု

နံမမျှောချင်ပါ။ လက်ရှိနေနေရသည့် ဘဝထက် လွန်စွာ မြင့်မားချင်တိုး တက်ချင်သည် ။

ကြီးမားတိုးတက်အောင် ကြိုးစားမည်ဆိုသော အသိက ခြူးခြူးသာ ရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ ထာဝရ ကိန်းအောင်းနေသည် ။ တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင်း လမ်းစကို နေ့စဉ်နှင့် အမျှ ကြံစည် ရှာဖွေနေသည် ။

နိုင်ငံခြားတွင် သွားရောက်အလုပ်လုပ်ချင်၍ ဖခင်ကို တီးခေါက်ကြည့်သည် ။ ဦးသာမြင့်က ခါးခါးသီးသီးပင် သူမရဲ့ အကြံကို ဆန့်ကျင်သည် ။

ခြူးခြူးသာကလည်း စင်ကာပူမှာ သွားရောက်အလုပ်လုပ်ချင်သည့် ဆန္ဒက ပြင်းပြနေသည် ။ တစ်သက်လုံး ဖခင်ရဲ့ စကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်ခဲ့သောသမီးက သည် ကိစ္စမှာ စတင်ပြီး စိတ်ဝမ်းကွဲသည် ။

ဦးသာမြင့်မသိအောင် စင်ကာပူမှာ နှစ်နှစ်စာချုပ်နှင့် အ လုပ်သွားလုပ်ရန် စီစဉ်သည် ။ သွားခါနီးအချိန်မှာ ဖခင်ကို ဖွင့်၍ ပြောသည် ။

"ဖေဖေ မနက်ဖြန်ကို ခြူး စင်ကာပူကို သွားရတော့မယ်"

ညစာထမင်းစားသောက်ပြီး သတင်းစာကို အေးအေးဆေးဆေး ဖတ်နေသော ဖခင်ကို ခြူးခြူးသာက ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် ပြောလိုက်သည် ။ ဖခင်ဦးသာမြင့်ရဲ့ လက်ထဲက သတင်းစာ ပြုတ်ကျပြီး ခြူးခြူးသာကို အုံ့သြ၊ ဒေါသမျက်ဝန်းကြီးနှင့် ကြည့်နေသည့်။ အနားမှာ ရှိနေသော မြူးမြူးသာကလည်း ပါးစပ်လေး အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည် ။

"ဘာပြောတယ်ခြူး"

"ခြူး စင်ကာပူမှာ နှစ်နှစ်သွားပြီး အလုပ်လုပ်မလို့ ပါ ဖေဖေ"

"ဟင် - အဲဒီအလုပ်ကို မလုပ်ရဘူးလို့ ပြောထားတယ် မဟုတ်လား"

ဦးသာမြင့်က ရှူးရှူးရှားရှားနှင့် ဒေါသတွေ ထန်နေသည်။ ။ ခြူးခြူးသာကို စိတ်ဆိုး မာန်ဆိုးနှင့် အော်သည်။ ။

"ဒီလိုပဲ တခြားမိန်းကလေးတွေ စီးပွားသွားရှာနေကြတာပဲ။ ခြူးလဲ သွားရှာချင်တယ်"

"တော်စိမ်းမိခြူး၊ မိဝေးဖဝေးမှာ အထိန်းအကွပ်မရှိဘဲ သွားပြီး စီးပွားရှာတာ ငါ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး"

ခေါင်းမာသည့် ခြူးခြူးသာက မလျှော့ပါ။ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားကိစ္စကို ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်မည်သာ။

"ခြူးက သွားလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ"

မျက်နှာလေးတင်းတင်းနှင့် ခြူးခြူးသာက တစ်သက်နှင့် တစ်ကိုယ်ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ဖခင်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။ ။

"ဒီမှာ မိခြူး၊ နင့်ဆီက ဆန္ဒခံယူနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ။ နင့်ကို မသွားရဘူးလို့ အမိန့်ပေးနေတာ"

ခြူးခြူးသာက ဖခင်ရဲ့ ဒေါသမျက်ဝန်းတောက်တောက်ကြီးကို မခံချင်စိတ်၊ ထင်ရာလုပ်မည့် မာန်မာနတွေ ဖြမ်းနေသော အကြည့်နှင့် ပြန်၍ ရင်ဆိုင်သည်။ ။

ရက်ပေါင်းများစွာ တိတ်ဆိတ်စွာ ကြိုတင်ကြံစည်ခဲ့သော အကြံအစည်ကို လုံးဝလက်လွှတ် မခံနိုင်ပါ။ သူမ အခန်းထဲမှာ ခရီးသွားရန် ခရီးဆောင်သေတ္တာက အဆင်သင့် စောင့်ကြိုနေပါပြီ။

"မိခြူး၊ ငါ့ကို ဘယ်လိုကြည့်နေတာလဲ၊ နင့်အကြည့်တွေကို ပြင်လိုက်စမ်း"

လုပ်မိလျှင် နောက်မဆုတ်ချင်သည့် ခြူးခြူးသာရဲ့ ခေါင်းမာသည့် ဉာဉ်ဆိုးလေးက အမောက် ထောင်နေသည်။ ။

"အခက်အခဲကြားက ခြူး မနည်းကြီး ကြိုးစားလုပ်ယူထားရတဲ့ အခွင့်အရေးပါ ဖေဖေ၊ လူတိုင်းမရနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးကို ခြူး ရခဲ့တာပါ။ အဲဒါကို ခြူး လွယ်လွယ်လေးနဲ့ လက်လွှတ် အဆုံးအရှုံး မခံနိုင်ပါဘူး။"

"ဒါဆို ငါ ဘယ်လိုတားတား နင် နောက်မဆုတ်ဘူးပေါ့ ဟုတ်လားခြူး။"

"အဲဒီအတိုင်းပါပဲ ဖေဖေ"

ဖခင်နှင့် အစ်မတို့ ရဲ့ ပြင်းထန်သောစစ်ပွဲကို တစ်လုံးမျှ ဝင်မပါဘဲ မြူးမြူးသာက မျက်လုံး ကြောင်ကြောင်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ။

ဦးသာမြင့်က ခြူးခြူးသာကို နာကြည်းသောအကြည့်တွေနှင့် ကြည့်နေသည်။ ။

"ဒါဆိုကောင်းပြီခြူး။ နင်က ပြတ်သားမှ တော့ ငါကလဲပြတ်သားရမှာ ပေါ့၊ အဖေရဲ့ မေတ္တာကို စော်ကားတဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်ချင်ရာဖြစ် နင့်ကို ငါ့သမီးလို့ မသတ်မှတ်တော့ဘူး သိလား။"

သိပ်ကို ဆန္ဒပြင်းပြနေသော ခြူးခြူးသာက ဖခင်ရဲ့ စကားကို နာကျင်ရမှန်း၊ အလေးထား ရမှန်း မသိတော့ပါ။ သူမရဲ့ ဆင်ခြင်တုံတရားများကို တစ်ယူသန်မာနစိတ်က လွှမ်းမိုးသွားပါတော့ သည်။ ။

"ဒီနှစ်နှစ်လေးကို ခြူးဘဝ တိုးတက်ဖို့ ခြူးမကြိုးစားရတော့ဘူးလား၊ ပြီးတော့ ခြူးက မိသားစုအတွက်ပါ ကြိုးစားမှာ ပါ ဖေဖေ"

"ဒီမှာ မိခြူး၊ နှစ်နှစ်မကဘူး၊ တစ်သက်လုံး နင် ဒီအိမ်ရိပ်ကို မနင်းနဲ့၊ တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်ပြီး ကျေးဇူးကန်းတဲ့ နင့်ကို ငါစိတ်နာတယ် သိ

လား။"

ဦးသာမြင့်က ဒေါကြီးမောကြီးနှင့် ပြောပြီး ဂုန်းဒိုင်းကျဲကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ။ အချစ်ရဆုံးသမီးက သူ့ရဲ့ မေတ္တာစေတနာတွေကို ကောင်းကောင်း ကြီး စော်ကားလိုက်ပြီပဲ။

ဦးသာမြင့်က စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် အခန်းအောင်းနေပစ်လိုက်သည်။ ။ ခြူးခြူးသာကလည်း သူမရဲ့ အခန်းကို ပြန်ပြီက အခန်းအောင်းနေလိုက်သည်။ ။ မြူးမြူးသာက စိတ်မကောင်းစွာနှင့် ငိုယိုပြီး ကျန်ခဲ့သည်။ ။

ခြူးခြူးသာရဲ့ အခန်းဆီသို့ မြူးမြူးသာက ရောက်လာသည်။ ။ ခြူးခြူးသာအား မသွားရန် သူမတောင်းပန်မည်လို့ စိတ်ကူးရှိသည်။ ။ ပိတ်ထားသော အခန်းတံခါးကို ခေါက်သော်လည်း တံခါးက ပွင့်လာခြင်း မရှိပါ။ ညဉ့်လည်း မိုးချုပ်နေပြီမို့ မြူးမြူးသာက ဇွဲရှိစွာ စောင့်မနေတော့ဘဲ သူမရဲ့ အခန်းကို ပြန်လာခဲ့သည်။ ။

လေယာဉ်က နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစောချိန်မို့ ခြူးခြူးသာက စောစီးစွာ အိပ်ရာမှ ထပြီး ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ။ ငိုယိုနေသော မြူးမြူးသာနှင့် ဒေါ်ကြည်ကို နှုတ်ဆက်သည်။ ။ အခန်းတံခါး ပိတ်ထားဆဲဖြစ်သော ဖခင်ကို တံခါးအပြင်ဘက်ကပဲ ကန်တော့ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

"မမခြူး သိပ်ပြီး စိတ်မာတယ်။ ဖေဖေကို အရမ်းရက်စက်တယ်"

တစ်ဖွတ်တိုးနိုင်သော အစ်မကို မြူးမြူးသာကပါ စိတ်ဆိုးနေသည်။ ။ တားမရသည့် ခြူးခြူးသာကို ဘာမျှမပြော ကြည့်လည်း မကြည့်ဘဲ နေပစ်လိုက်သည်။ ။

ခြူးခြူးသာကို သူမတို့ အပေါ်တွင် သိပ်ကို ပစ်ပစ်ခါခါ လုပ်လွန်းသည် ဆိုပြီး စိတ်ဆိုးသည်။ ။ ဒေါ်ကြည်က သူမသိပ်ချစ်ရသော

ခြူးခြူးသာကြောင့် မျက်ရည်မဆည်နိုင်အောင် ဝမ်းနည်းနေသည်။ ။

"တွေ့လား၊ အမေကြည် သိပ်ချစ်တဲ့ မမခြူးက အားလုံးရဲ့ ရင်ဝကို ခြေစုံကန်သွားပြီလေ"

ခြူးခြူးသာအပေါ် ဖခင်ရော၊ ဒေါ်ကြည်ကပါ သူမထက် ပိုပြီး အလေးထားသည် ကို မကျေမနပ် အဖုအကျိတ်လေးဖြစ်နေသော မြူးမြူးသာက အငေါ်တူးတူးနှင့် ပြောသည်။ ။

ခြူးခြူးသာရဲ့ အညှာအတာမဲ့လုပ်ရပ်ကြောင့် ဒေါ်ကြည်မှာ ပြန်လည် ချေပနိုင်စွမ်း မရှိပါ။

ခြူးခြူးသာက လုပ်ချင်သည့် အလုပ်ကို တစ်ဇွတ်ထိုးလုပ်ပြီး အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ စင်ကာပူနိုင်ငံသို့ သူနှင့် အတူ တစ်တွဲတည်းသွားမည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အဖော်ပြုပြီး စွန့်စားစွာ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

သူမ မောက်မာရိုင်းပျစွာပြုခဲ့သည့် မိသားစုသည် ခုလို ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုသည့် အတွက် ခြူးခြူးသာ မယုံနိုင်လောက်အောက် ကြည်နူးစွာ ခံစားနေရသည်။ ။

"ရေကိုသာဖြတ်လို့ ရမယ်၊ သံယောဇဉ်ကို ဖြတ်လို့ မရဘူးဆိုတဲ့ စကားက မှန်လိုက်တာ"

"ငါစုဆောင်းလာတဲ့ ငွေတွေကို မိသားစုအတွက် အသုံးချရမယ်၊ လောလောဆယ်ဆယ် ထုတ်ပေးရင် ဖေဖေက လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ဖြည်းဖြည်းမှ ပဲ အဲဒီပိုက်ဆံကို ဖေဖေကိုအပ်မယ်။ ဖေဖေလက်ခံပါစေလို့ မျှော်လင့်ရမှာ ပဲ"

အတွေးများကိုတွေးပြီး ခြူးခြူးသာက နားနေသည်။ ။ အခန်းတံခါး

ကို တွန်းဖွင့်သံကြား၍ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ခြူးလေးရဲ့ ဖေဖေ ပြန် လာပြီ"

"ဟုတ်လား"

"သွားတွေ့လိုက်ဦးမယ်"

"ဖေဖေ့ကို လက်ဆောင်တွေပေးရဦးမယ်"
